

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,**
- **пуномоћник оштећених Славица Јовановић,**
- **сви оптужени,**
- **и браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Деветака и Девчића, Градимир Налић бранилац оптуженог Радојчића, Војислав Вукотић бранилац оптуженог Крњајића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Влајковића, а на данашњем претресу мењаће и адв.Бранка Димића браниоца оптуженог Јосиповића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Перића, Слободан Живковић бранилац оптужених Стојановића и Бачића према коме је поступак раздвојен, а на данашњем претресу ће мењати и адв.Гордану Живановић браниоца оптуженог Димитријевића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића и Радослав Шошкић бранилац оптуженог Николаидиса.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 45 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Ковачевић.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво ћемо Вам узети личне податке, име Вашег оца?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Мијо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Мије. По занимању шта сте?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Ја сам у мировини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер. Неке сметње? Добро, сачекаћемо. Да ли ту има нека столица? Седите, да не стојите, не знам колико ће ово. Добро, да наставимо. По занимању пензионер, са станом адреса Вуковар, је ли?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Вуковар, Хрватског зракопловства 3/24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 3/24, година рођења?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: 26.11.1952.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођена 1952.године, место рођења?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ловас.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ, оца оца Мије, рођена 26.11.1952. године у Ловасу, са пребивалиштем у Вуковару, Хрватског зракопловства број 3/24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених, рећи ћете да ли сте са неким у сродству или у завади: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Не познам никога, само ове из Ловаса.

Са оптуженима несродна, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Ковачевић, бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете свој исказ положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питана.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Што пред судом будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сад да седнете, спустите тај микрофон.

Констатује се да је накнадно приступила адвокат Гордана Живановић бранилац оптуженог Јована Димитријевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових лица које сам Вам прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет хрватских цивила у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године и ближи предмет оптужбе је страдање цивила у нападу на Ловас, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивила у овом периоду у селу и догађај на тзв. минском пољу и страдање цивила при овом догађају. Испричаћете суду да ли сте Ви у том периоду били у Ловасу, шта је Вама од свега овога познато, да ли је неко Ваш страдао, ко је то? Све што знате у вези ових дешавања која су предмет оптужбе.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Ја у то вријеме нисам била у Ловасу али су ми родитељи причали и брат ми је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, реците име брата и презиме.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Бошко Бођанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте суду шта сте то од родитеља сазнали евентуално од других лица.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Да, он је био тамо са људима у задрузи кад су их покупили све мушке. Поједине су пустили, поједине су оставили. Моја су два брата била тамо и 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај други брат како се зове?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Јосип Бођанац, он је умро. 10.10. су заробљени и мама није знала шта је с њима, ишла је горе у село да иде можда ће их видети, ишла је и видела је где чисте њих двојица. Један је имао лопата, један је имао метлу и чистили су то двориште тамо и они су долазили кући, долазили су кући и кад су ишли то задње, овај старији брат је пуштен кући, а овога млађег Бошка су задржали и једноставно више кад је мама то чула да није млађи брат дошао кући ишла је горе, каже, брат је старији рекао «немој га тражити, он је остао». И после тога тата је ишао по крух и чуо је да су тјерани на минска поља, да је била крвава цеста, цеста се прала. Зашто се пере, каже, не знам ко је требао доћи у село да види, они су тјерани, тако је остајала крв, и млађи брат није ни дошао до минског поља, није могао јер су га претукли и био је избоден, избоден је био по тијелу и није могао издржати тако да су га убили. Ми смо чули наводно да га је убио Рендулић, Бува га зову, Милан. Е сад не знамо ко је то био. Тако, још су родитељи четири године остали тамо и морали су нон-стоп, стално су морали носити бијелу траку, они нису били у центру, они су били ван села имали су кућу. Е кад су, нису могли изаћи, нису никако могли изаћи, нико им није хтио помоћи тако да је углавном тата ми је причао да су свако вече кад се пролазило да су увијек говорили «Ова кућа је остала и ови двоје треба макнути», нису знали ко је пролазио. Они нису смјели ићи напоље. Тако да је 10.10. брат заробљен, 18.10. је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је то заробио, да ли сте чули од родитеља?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Па било је тамо наших из села људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно јесу ли споменули неко име?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Па био је и Крњајић, био је и његов тата, био је и Девчић Милан, било их је доста, било их је и непознатих што нису их познавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој улици су становали Ваши родитељи и брат?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Они су становали, та се улица звала Товарничка број 7 Дол.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Долу, је ли?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вам родитељи, а посебно јесте ли разговарали са овим братом што је остао жив?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вам неко од њих причао о томе ко је био на власти у селу?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Био је на власти углавном рекао је да је главни у селу био Љубан Деветак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта су радили ови које сте помињали Милан Девчић и Жељко Крњајић?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Па и они су били тамо исто, углавном кретали су се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Нисам чула.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми јесте ли чули нешто, да ли познајете Милана Радојчића?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за њега нешто од брата или од родитеља да ли су га помињали?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Па јесу, помињали су га јер он је ишао тамо где су се требале пропуснице давати, тамо су га виђали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми тај брат Јосип, је ли тако?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вам он причао о томе, осим тога што су га родитељи видели тог једног дана шта ради, је ли причао о томе шта су радили?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Је, причао ми је, да. Чистили су то двориште и онда кад су морали ићи чистити неки подрум да је то било јако пуно крви, да се то лопатама морало грецати, избацити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли рекао чији је подрум био?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: То је био код нас, ловаска задруга.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то, да ли је рекао у којој прилици је то морао радити?

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. марта 2011. године

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: То је у то вријеме кад су били заробљени оба двојица, сад које је то вријеме било ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли после тога кад се десило ово на минском пољу или?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Прије тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре тога. Кажете да су родитељи морали носити те беле траке.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесу ли морали нешто да држе на кући?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: То ми нису рекли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесу ли рекли ко је то наредио да се носе беле траке?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Па ко је био главни у селу тај је наредио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли су Вам казали и брат и родитељи како је дошло до скупљања тих људи после који ће отићи на минско поље?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Углавном то што су били сви скупљени, онда су дошли из села људи који су били тамо и ког су пустили пустили, ког су оставили тога су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да су Вашег брата овог који је после погинуо, да су га тукли и да је био избоден.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули нешто о томе ко је то чинио, ко га је тукао и ко га је избо?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Па ко га је тукао, кад је било тамо њих из села. Нису га баш особно сељани из села тукли, тукли су га други људи што нису из села, али ови из села су наредили да се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, од бранилаца има ли неко питања? Изволите.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан госпођо, ја сам Градимир Налић адвокат, браним Милана Радојчића окривљеног. Јесте ли Ви познавали Милана пре догађаја у селу?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Јесам, познавала сам га, ја сам живела у селу а само нисам то задње вријеме живела.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па каква је то особа била пре рата да кажем?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Па прије рата он је био добар човјек, добар дечко, шта ја знам, нисмо никад ништа.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. Рекли сте данас на питање тужиоца «Јесте ли чули нешто о Милану Радојчићу», рекли сте да сте чули и да је он био тамо где су се пропуснице давале, а знате ли где су се пропуснице давале? Пошто овде сведоци говоре о различитим местима.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: То је била једна кућа, нова кућа направљена, не знам ко је живио у њој, то су тамо, тамо у центру села.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми молим Вас, рекли сте да су Ваши родитељи четири године носили беле траке, ако сам Вас ја добро разумео.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Да, да су остали тамо.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А беле траке колико су дуго носили?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: То не знам колико су дуго носили.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате ни ко им је рекао да ставе беле траке?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Тако ми је рекла ко је у селу главни наредио је да се мора.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Вама су овде родитељи и брат покојни Јосип причали о тим догађајима.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су Вам нешто рекли о томе да ли је у селу пре 10.10. постојала некаква одбрана села? Да кажем да ли су Хрвати формирали некакве своје одбране, страже или тако нешто, да ли сте чули нешто о томе?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Ја углавном знам, рећи ћу да су по мога брата Бошка долазили да иде.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: На стражу, да држе стражу?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А други брат старији је ли држао?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Он није, не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Је ли Вам познато што су се те страже држале?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: То не знам, углавном он је одбио да иде али морао је ићи.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите госпођо, јесу ли били наоружани?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Е то не знам, то Вам не бих знала рећи.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја Вас нећу више мучити, ја желим само и у своје име и у име мог браћеника да Вам изјавим саучешће због овог трагичног Вашег губитка и да Вам се захвалим што сте дошли у Београд да сведочите.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Хвала, јер мој брат није ни видео на једно око али ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од бранилаца нема више нико питања. Од оптужених? Нема нико питања. Пуномоћник оштећених, изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли су Вам родитељи причали односно брат да ли је вршен претрес Ваше куће тад у нападу и након тога?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Је, је.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А шта је војска ту евентуално тражила?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: То ја не знам шта су тражили углавном све.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините судија, ваљда ко је вршио претрес, а не војска итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, није сведок рекла.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, извините. Да ли су Вам причали да ли су обављали неки принудни рад у селу нешто у том смислу?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Је, је, ишло се радити да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А јесу ли причали о томе ко је то организовао и како?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Па не знам ко је организовао углавном су морали ићи и жене и сви су морали ићи, иако су радили тамо морали су, јер су каже док су они радили ти који су их чували они су и пуцали у зрак и да су се плашили.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А то кад кажете да су им говорили да је неко пролазећи поред куће говорио да треба да оду из села, ко је то био?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Они нису смјели изаћи напоље углавном се чуло да се, тата ми је говорио као да су то стража ишла који су ишли тамо чували, ја не знам чија стража.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Војници или?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Па били су обучени у униформе, нису имали као што прије војска имала, већ ове шарене што кажу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једно питање госпођо. Рекли сте једног момента да сте чули да је Милан Рендулић убио Вашег брата Бошка Бођанца.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: То смо ми чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то чули?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Па то се, овај што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам то неко причао од ових преживелих та дешавања или ко?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Тај што је био покрај мога брата, ја му не знам име, само га Јоја зову надимак, он је био покрај брата и Милан је био да исто и рекао је, сад није сигуран или га је Милан или га је неко од војника убио, јер су се они отимали ко ће први пуцати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то кад кажете да су Вам оба брата и Бошка и Јосип били заробљени, где су они то били заробљени, где је то? Кажете били су заробљени 10.10. па?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Покупљени, заробљени у задрузи, у дворишту задружном тамо су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте чули од Јосипа?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: То сам чула и од Јосипа и од маме јер су и они старе жене биле исто, све је то било покупљено али су се жене вратиле, мушкарци су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је Јосип причао о тој задрузи, ко то њих заробљава, јесу ли тамо испитивани?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Нису били испитивани само су ето њих двојица су остала да чисте и то су радили док нису овог убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад кажете «заробљени» јесу ли ишли кући да спавају?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Ишли су кући после посла док није полицијски сат почео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ту су да кажем у току дана били.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су ноћу ишли кући спавати.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто да кажете што Вас нико није питао, а Ви сматрате да је битно?

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Па немам, немам, шта ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, захваљујем се.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Њега више нема, шта да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујемо Вам се што сте дошли у Београд да сведочите.

Сведок-оштећена ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ: Хвала Вама.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо линк у Вуковару заказали за овог другог сведока у 11 сати, нисмо знали да ћемо брзо завршити па онда да направимо паузу до 11 јер се нећемо укључити пре тога са њима.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се ПРЕКИДА у 10 часова и 09 минута и биће настављен у 11 часова.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 11 часова и 04 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА ЈОСИПА ПЕТКОВИЋА

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се испитивање врши путем видео конференцијске везе успостављене са Жупанијском судом у Вуковару у присуству судије Јадранке Курбел и судијског помоћника Вишег суда у Београду Ирине Ковачевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Јосип Петковић да ли је у судници? Јесте, видимо га. Дobar дан госпођо Курбел, сведок је ту? Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Дobar дан, свједок је приступио овдје.

СВЕДОК ЈОСИП ПЕТКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан господине Петковићу, да ли се чујемо?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ : Чујемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд ће Вам узети прво личне податке. Име Вашег оца?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ : Јосип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Јосипа. Ви сте по занимању?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ : Умировљеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Умировљеник, са станом, адреса?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ : Липовача, Ратарска 13, Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења Ваша?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ : 42.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 42. 62? Рођен 1962.године, где сте рођени?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ : Дреновци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У месту Дреновци. Добро, бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, а пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: И да ништа што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични оступак против Љубана Деветака, Милана Девчића, Милана Радојчића, Жељка Крњајића, Миодрага Димитријевића, Дарка Перића, Радована Влајковића, Радислава Јосиповића, Јована Димитријевића, Саше Стојановића, Драгана Бачића, Зорана Косијера, Петронија Стевановића и Александра Николаидиса. Реците само да ли сте у неком сродству или у завади са неким од ових лица?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Нисам Вас добро разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли неки род неком од ових лица или сте евентуално у завади, ово што сам Вам прочитала.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оптуженима несродан, није у завади. Против ових лица се води кривични поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас, у 10-ом и 11-ом месецу 91.године, и ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим убиства, противзаконита затварања, телесна повређивања цивилног становништва у овом периоду у селу и догађај на такозваном минском пољу и страдање цивила при овом догађају. Испричаћете суду у овом периоду да ли сте били у селу, шта је од овога Вама познато, где сте били у време напада, да ли сте тамо били у селу, у којој улици сте у Ловасу уколико сте били, били, све што Вам је познато и евентуално уколико сте имали Ви неког малтретирања у том периоду од кога, на који начин, где, све што Вам је познато. Изволите.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да почнем од самог напада на село или шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Изволите.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па ја сам био, кућа ми је у ствари мало изван села, по страни тако да ту ноћ кад су они упадали у село видели су ме из дворишта кад су долазили и после се само чује пуцњава по селу и шта ја знам, нисмо знали 2-3 дана шта је било, да су неке људе тамо на улици побили. Након пар дана су нас онда

звали да се јавимо сви у задругу, да ставимо беле крпе на руке да се зна да смо Хрвати. Тамо су нас држали док није прошла Европска комисија – проматрачи, да би нас после затворили кад су они отишли у пољопривредну задругу у двориште. Ту су нас, ноћ, тамо смо седели по клупама, неке су изводили на мокрење и тако мало малтретирали. Рекли су ако неко мрдне ухом само да нас све потуку. Да би после ујутру упали, дошао је господин Деветак, рекао је да се не боји нико више, иће се брат грожђе наводно. Међутим, они су упали унутра почели су масакр, почели су тућ, свашта су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се даље дешавало после тога?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па даље, тај дан кад су нас то тукли, то јутро у ствари, ја сам нисам завршио на минском пољу, јер нису ишли брат грожђе јер су их водили на минско поље. Нисам завршио на минском пољу јер ме је неки водник извукао наводно по наређењу господина Деветака, требало је 5-6 људи извућ ван да не би они морали сахрањивати толко колко побију. И нас су држали једно време тамо у задрузи у некој просторији док нису ови отишли на минско поље. И после су нас пустили по неким приватним кућама, ту смо били и нормално сваки други дан одлазили на информативне такозване разговоре, малтретирања. И тако је било све до 22.12. кад сам изашао из села. Значи, мучење струјом, мучење мислим не могу се ни сјетити, углавном ништа добро није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми то мучење струјом, где се то дешавало? Ко је у томе учествовао?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: То се дешавало у кући господина Франчишковића у центру села, ту су били припадници «Белих орлова» ја знам надимке појединих «Аждаја» неки, шта ја знам, Никола «Земунац», тако су га звали. Они су спајали каблове на прсте и струју и поливали водом да се боље тресем и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су тражили од Вас? Јесу ли Вас испитивали ту?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па тражили су, тражили су, чисто психичко злостављање шта су имали тражит мислим није ми јасно. Довољно је било што сам Јосип, нисам Јован. Што сам Петковић то им се свиђало, Јосип није, због тога су млатили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јесу ли рекли по чијем налогу то раде?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Вам рекли по чијем налогу то раде? Ко то траже да Ви будете ту испитивани, малтретирани?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Нису рекли по чијем налогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми та кућа Ивице Францисковића, да ли је то у центру села или у другом делу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: У центру села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми је ли био Звонко Мартиновић тада са Вама?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не сећам се. Ја сам ту ноћ био сам сам, наводно су Звонка одвели прије мене, кад су мене довели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели Звонка Мартиновића или сте ово чули?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: При изласку на саму капију кад су мене водили унутра, њега су извели напоље. То је задње што сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте после? Јесте ли сазнали шта се Звонку десило?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Ма наводно су га исто на струју, да су му мишиће секли на прсима, везали жице, да су га закачили за неку жицу, сајлу за аута и одвукли га, јер то је наводно и мене чекало па зашто није не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми господине Петковићу оног дана кад је био напад на Ловас, да ли је била организована нека одбрана села?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не. Тог дана не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли биле неке хрватске оружане снаге у селу тад?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Било је нешто територијалне одбране наводно, а то је било прије. При самом нападу, већ су они побегли, шта ја знам шта је већ било, тако да никога није било од бранитеља. Само цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тог дана 10.10.91.године, како је отпочео тај напад? Да ли је било неког гранатирања пре тога?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па ми смо кажемо, ја сам гледао, била су још нека два-три пријатеља код мене, моја мајка покојна и шта ја знам, чули смо ломљаву кроз шуму јер тамо је близу пашњака некаква шума, било чисто онако смо преплашени изашли ван да видимо шта се дешава, то је читава колона излазила из шуме, распоредили се од почетка села, од моје куће како је та стара

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. марта 2011. године

циглана до млина и тако су ишли, само се чула пуцњава, чула се, ми смо отишли до куће, заувкли се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пре тога артиљеријског дејства по Ловасу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре те пуцњаве за коју тврдите да ли је било неког артиљеријског дејства по селу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па чуло се неких бацача и шта ја знам, фијукање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми претходних дана, пре тог 10.10. да ли је било неко гранатирање Ловаса?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па ја мислим да јесте ако се добро сећам, да су наводно пре тога и цркву гађали торањ, наводно из Товарника и шта ја знам. То су све информације које сам чуо после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми та Ваша кућа, односно кућа Ваших родитеља изван села, да ли је то улица Млинска или нека друга улица?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Циглана тако се звала, циглана 10, то је сад је то Дол и не знам ни ја по новом, али све се водила циглана број 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је неко дошао од тих који су пуцали до Ваше куће или?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Јесу након два-три дана, била је читава колона, дошли су тамо, распоредили се по, има и канал некакав, испитивали нас да ли има неко минско поље можда тамо, да ли има усташа тамо окол и тако. Рекли смо нема ништа, онда су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти који су дошли да ли су били наоружани, униформисани?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте међу њима препознали неког или су то били непознати?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Од ових што су са мном разговарали, никога, ови су стајали даље. Дошао је некакав водник, чак је био јако пријатан, седео је код мене, покојна мама га нудила с кавом, причао је како је то жалосно, његов син је у Хрватској био у војсци у Загребу и тако, неки резервиста мислим да је. Једино што је био од ових познатих Душан, само мало, како се презива, био је полицајац из Товарника. Душко, заборавио сам презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате неког Душана Грковића?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Е Грковић, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у, кажете након пар дана у задрузи сте се јављали?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте се то јављали у задрузи?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Био је тамо списак, ставили су сто шта ја знам неки, морали смо пријавити податке све ко је шта је, претресли су нас нормално све и затворили у задругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затворили је ли?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то били затворени у задрузи? У ком простору?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: У дворишту, били смо у дворишту, седели смо целу ноћ на клупама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим ово након пар дана. Ви сад очигледно причате о оном догађају који је претходио овом трагичном. Рекли сте.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Ово пар дана смо били по приватним кућама, како где, ја сам био на циглани рецимо нисам могао тамо после доћ, онда су ме иселили били да негде у селу нађем кућу, па су ме сместили код Бебе и Рамиза у њихову кућу, ту смо једно време ја и жена и деца били, па после у кући Пере Књапека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли Вам је познато ко је тих дана, ко је држао власт у селу? Шта се ту дешава?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Ко је држао власт у селу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па држали су од господина Деветака, војска његова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то Деветакова војска?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па ти «Душан Силни» бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецитем и јесте ли Ви виђали господина Деветака тих дана?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Господина Деветака сам видио можда у два-три наврата за цијело време ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где сте га то видели и да ли је био у униформи, у цивилу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Био је у маскирној униформи, тај дан кад је рекао да ћемо ић брат грођје, да неће бит ништа. Тад сам га видио и више га нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете Деветак долази ујутру значи пре овог одласка на то такозвано минско поље на коме Ви срећом

нисте завршили и неки после ту рекао је да ће брати грожђе а неки вас, који су то што су Вас боли и тукли?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па то је господин Петроније, по именима их ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте сазнали за ово име Петроније?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Сви су тамо викали у то време, по именима, чак и један Зоран што је мене тај извуко наводно из, који је после напустио господина Деветака, било му је жао што се убијају цивили у Ловасу, јер оде му пола бригаде за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је тај Зоран?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Зоран кога кажете, одакле је то лице?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Знам да је из Србије, али углавном Зоран ме увео у ту просторију и он је рекао чак овима као кад су питали шта их водите, рекао је Љубан да изведемо пар људи да не би морали стоку сахрањивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то лица која туку вас који сте ту окупљени у дворишту механичке радионе?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Ових који су нас злостављали? Па не знам можда 20-30 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20-30 њих туку? Јесу ли то све били униформисани? Наоружани?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Сви су били наоружани, чак су направили митраљеско гнездо тамо, цијелу ноћ нас тако чували и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте знали којим формацијама они припадају? Који су то из којих структура?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Били су резервисти углавном и ти припадници «Белих орлова».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви те припаднике «Белих орлова» виђали по селу тих дана?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били смештени? Јесте ли виђали где се крећу? Ко њима наређује? Шта се ту дешава? Каква је то војска?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Нисам Вас добро разумео. Хоћете поновити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их виђали, кажете јесте виђали сте их по селу, јесте ли их виђали ко њима заповеда, каква је то војска, где су смештени ту они били?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па били су смештени свуда, били су једно време у школи, шта ја знам, они су нас пратили, ми смо морали ић

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. марта 2011. године

радит, своје радне обавезе извршават, они су нас пратили наоружани, ниси могао сам отићи, тад смо их виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одредио да Ви идете то да радите у оружаним пратњама?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па наводно је Љубан Деветак, ја нисам чуо особно, али по његовој наредби је било да се уведе радна обавеза и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли знате ове остале оптужене које нисте спомињали Милана Девчића, Милана Радојчића, Жељка Крњајића?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од раније их знате? Као мештане села? Реците ми јесте ли Милана Девчића виђали тих дана?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га виђали? Да ли знате да ли он има неку функцију у то време у селу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па исто је био у селу, исто је био ту, поштивали су га, сад шта је био по функцији не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га виђали, у каквој је униформи био? И да ли је био у униформи?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Добро. Милан Радојчић.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли њега виђали? Контактирали с њим?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Јесам и њега исто да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао он неку функцију тад у селу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Шта јел имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку функцију да је Вама познато?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па не знам. Ко је од њих имао какве функције, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жељко Крњајић?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Њега сам видео само тај дан кад је пало село и више га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте њега видели тај дан кад је село пало?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па кад смо ишли у село, кад смо се ишли пријављиват. Кад смо ишли тамо неки у колони па шта ја знам. Неки су тамо плакали, молили. Чак је Брајковић Фрањо за свог сина када је ишао, плако Жељку да га пусти да из те колоне, пошто је он у Савезу комуниста и тад сам га видео и исто га више нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било 10.10.91.године тај, то што сте видели Жељка Крњајића?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Мислим да је то у самом почетку било, да ли је било први, други дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто они тамо моле Жељка да га пусти, у ком смислу моли Жељка Крњајића? Шта је он то био па моли њега да пусти му сина?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па не знам шта је био. Вероватно је нешто био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тај дан напада и наредни дани, рекосте да су неке људе затворили у задрузи? Јесте ли Ви били међу тим затвореним људима или сте то?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Првих дана нисам био, првих дана нисам био затворен. Јер једни су били затворени доље у опћини у месном уреду, у подруму, то су све купили послеи доводили. Јер неке сам наводно, у ствари сазнао за њих да су затворени тамо кад смо им ми носили некакве деке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте им носили деке?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: У подрум доле у опћину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели тај подрум у општини? Јесте ли видели те људе који су затворени?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Видели смо, био је ту мој покојни кум, било је ту доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Вам је покојни кум?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Дамјановић Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли њега звали «Босанац»?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли се сећате још неких људи које сте, који су тад били затворени у подруму месне заједнице?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па сећам се Францике покојног, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Францика, како.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Тешко их набројат после 20 година, све напамет, па сам их после све и сахрањивао на крају, тако да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се овај Францика презива да ли се сећате?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не могу се сјетит како се презива. Он је био код покојног Босанца сусјед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Какви су доле били услови у том подруму? Где су ти људи спавали?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Какви су били? Био је го подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они спавали доле на поду?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Спавали су да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми је ли тај простор био нешто ограђен тај подрум месне заједнице? Молим?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па не сећам се. Били су четири зида, мала просторија, ту су они били, сад да ли је била ограда, вјероватно дрварница нешто, ту около је било. Али не могу се тачно сјетит свега. Само једанпут сам ту био и то сам упамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је Вама рекао те деке да донесете у тај подрум?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па та војска, они су нам наредили да товаримо ту неке шта ја знам у камион у чега смо, па смо то њима истоварали и носили доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која војска? На кога мислите кад кажете та војска?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па друге војске није било осим њих, осим тих «Белих орлова» припадника, касније су дошли после оно, с временом се устројили из Крагујевца нека бригада, из Бачке Тополе и све је то било оно после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми ко држи тај затвор у подруму месне заједнице?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Е то не знам ко је држао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ваши мештани ови Срби које знате из села Ловаса, јесте ли Ви њих виђали тих дана у селу, јесу ли били наоружани? У униформама?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Виђао сам како нисам. Виђао сам браћу Тепавце обадва, мислим не могу се свих сјетит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били под оружјем или у униформи?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Није било, Љубан, Крњајић, није било оних који нису имали оружје. Једино разлика је била неко је обукао оно униформу од ЈНА, неко је имао маскирне од «Белих орлова» све зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тог дана кад сте кажете били тамо затворени, па сте после тога Ви пуштени, на који начин сте Ви позвани били да дођете да се јавите? Ко је Вас обавестио да ту треба да се скупите да дођете, да се јавите.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па мене особно то што једни иза других смо оно били, говорили су да је рекао Љубан ко ли већ да се мора тамо у задругу сви јавит и кажем тамо су седели около по клупама,

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. марта 2011. године

по том центру, ту се вртили у круг, нормално ту су били околу по ћошковима тамо са оружјем, намргођени да нисмо нигде могли макнут, имали смо ограничено кретање, чекали су да прође та европска заједница, комисија, проматрачи. И онда кад су они отишли, онда су нас поредали, претресли и затворили у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тај претрес и то ко то ради тај претрес? Да ли је том приликом било неког малтретирања при уласку у тај простор дворишта механичке радионе?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Било је, стани уза зид, рашири руке и ноге, мало удари ме по нози док ме шта ја знам пипао, никако нешто посебно, бар мени особно, за друге не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су ти који Вас претресају?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па по именима не знам, у оном страху ни тату не бих препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим по именима, интересује ме формацијски значи, да ли сте могли да разликујете да ли је то нека војска, добровољци, «Бели орлови», мештани?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па добровољци, «Бели орлови», сви су они били добровољци тамо. Углавном, сигуран сам да редовна војска није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вече значи, ми имамо неспорно датум 17.10. да ли сте видели неког од мештана Ловаса кад сте већ били затворени, да ли сте видели Љубана Деветака, значи ту ноћ кад сте затворени или пре тог затварања?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Љубана видите ујутру 18.10. у јутарњим часовима, да ли је тако?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да, само то кад је рекао да се не бојимо, ићемо брат грожђе и више га нисам видио. И ту кад смо били затворени кад су били ти припадници «Белих орлова» никог нисам видио познатог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате кажете бодени су људи. Да ли се сећате неких лица која су ту била избодена, измалтретирана, тучена и да ли сте Ви том приликом били тучени?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Јесам. А Петроније тамо, ови су тукли кад неко падне, он је ишо и како каже пушто крв, у дебело месо боде ножем и «извини, морам» тако је реко бар оно кад је убо Краљевића кога ли већ, ако се добро сећам. Он нам је купио новце, опљачкао, узео ону капу, шајкачу како се већ зове, не знам ни ја у ствари, округлу ону коме нађе пола динара заклаће га, ту су

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. марта 2011. године

нам испразнили џепове све. А тукли су и мене. У бубњић од уха, пар пута шаком у лице, пао сам доле док ме тај Зоран није извукао ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вас то тукао? Мислим, не мислим да кажете име и презиме, него ко?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па не могу рећ, лакше би било да ме питате ко ме није тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Јер то је било оно као хорда паса, улетели су унутра, ударали су редом ко је кога стигао, чиме је стигао, иживљавање и шта је знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате како је изгледао тај Петроније кога спомињете?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Сећам се, био је крупан, висок, мислим да је црногорску ону капу носио на глави, да је оно китњаст ми је јако изгледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате можда да је био плав, смеђ, црн?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па мислим да је био или просед или плав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми спомињете овога Краљевића да је ту био избоден ножем, да ли се сећате још неког да сте видели да је избоден ножем?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Сећам се да је Јојо покојног Туркаља, имао је дугачку косу, да га је наводно тим ножем, да га је шишо, није резао већ је ударао, држао га је за косу, ударао ножем по и тако јел тад нисам имао времена, нисам могао гледат то је био масакр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли нека лица из тог простора одвођена, ви сте ту седели на неким клупама. Да ли је неко увођен тамо негде у неке просторије, испитиван, тучен унутра?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па не знам, мислим знам да су неки тражили да иду на питање да нешто и тако да су их одвели па овако не знам. Био је Рамиз тај одведен тамо код њих нешто на разговор, да ли су га тукли не знам. Чак мислим да је и овај, како су га звали Филић ако се добро сећам ту ноћ да су и њега одвели били тамо и тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Филић?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Филић Ризанац га зову а како му је име заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није Филић Марко?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не, могуће Марин не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Лука Балић да ли је био тад том приликом да ли сте приметили?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте ми шта се њему дешавало, да ли су га ту напољу тукли или негде водили?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па мислим да јесу, кажем не могу, 20 година је то прошло, не могу се тачно сећат свега, али сад кад ми напоменете онда се сјетим. Јер ја сам пола људи, рецимо нисам ни познавао тамо, ја сам 2-3 године пред рат доселио у Ловас тако да. Јако сам мало имао особних контаката са људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То док је трајала та туча, бодење ножем и тако то, да ли је био ту Љубан Деветак?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: При самој тучи мислим да није. Ако је био можда у тој просторији горе наводно, то се после шушкало кад је то већ прошло, оно ко је осто и шта ја знам да ја наводно био горе, а ја га особно нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да ли је био неко од мештана кога знате ту присутан да је то гледао, посматрао или био ту док се Вама то све дешава?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: За тај сам догађај не сећам се да је био неки мештанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми колико је било тих вас који сте ту били да кажем затворени? Не мора прецизна бројка, оквирно.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па не знам, можда 50-70 људи, не знам. Чак можда и 100. Били смо у два реда неке клупе, чак нису имали неки где сест, па су ставили канту с водом да седи и тако. Углавном, знам да је било два реда колико тачно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекосте Ви тај неки Зоран Вас је издвојио, одвео? Јесте ли Ви били присутни кад ти људи су кренули кад су кренули према тој детелини тамо?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Ја сам, кад су их изводили из дворишта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Јер прије док су они још тамо њи, наставили су још неке туђ тамо и шта су радили, већ смо ми били у овој собици једној преко, у истом у ствари дворишту само горе на тераси као била је нека мала собица и ту смо седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Вирили смо кроз прозор, то смо видели још.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. марта 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели кроз прозор да ли је ту дошла још нека војска, да ли је било неког постројавања? На који начин они сад одлазе одатле?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Знам да су их само постројили у колону и они су изашли ван, више их нисам видио, тек након два-три дана смо ишли купит мртве, онда сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели ко је вршио то постројавање ту испред?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па не знам ко је извршио, да ли су ти што су били у дворишту, да ли су неки дошли, али углавном било их је доста онда. Мислим да их је било више него што их је било приликом самог тог чина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли после сазнали шта се то десило? На који начин ти људи тамо завршише?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па сазнао сам ти што су ишли у колони тамо чак један није могао Бошко Бођанац ни ходати, мислим да је био поломљен, па су га онда убили тамо са стране. Све сам ово чуо по причама, шта је било на самом минском пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули? Јесте ли то разговарали са овим преживелима?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта они кажу? Шта се то десило? На који начин?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: па чуо сам да су их довели тамо, да су рекли да су наводно усташе поставиле минско поље, неће да кажу где су мине, да су их распоредили да се рашире оно колко се могу дохватит рукама, да млате ногама као да косе детелину. Они су у међувремену полегли тамо по каналима и кад је прва мина пукнула, они су отворили ватру, тада су шта су побили побили, порађавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми на који начин се дешава ова ситуација кажете Ви сте били одведени тамо у ту кућу Ивице Францисковића. Како се то десило? Кад је то било и на који начин они то Вас одводе? Одакле Вас одводе? Где су Вас нашли?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па кад су нас то издвојили ту, кад су њих одвели на минско поље, одмах тада, они су изашли ван из дворишта, њих су одвели, онда су нас узели; мене, Робу овог не знам како се презива, мислим да је Рамиз био тај с нама, не знам нас 4-5 углавном колко се сјећам, одвели су одмах тамо код њега у кућу и ту смо ту ноћ спавали као. Они су нам били као нека заштита

да нас нико не би као дирао после оно и шта ја знам, док то не прође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: И онда смо нормално други дан ишли поново наставити радит, онда почели су били, кажем имао сам три цурице од 4 до најстарија, најмлађа годину дана, па сам их молио, кућа је на страни, то се стално пуцало да ли их могу негде пребацил у село, онда су пустили да код тог Рамиза доведем жену и дјецу, онда су после овај, пошто је то била њихова кућа, те његове пунице да не би имао проблема, па су ми дали, пошто је убијен Перо Књапац да у његову кућу доведем обитељ и ту смо онда били, сваки дан смо на радне обавезе ишли, жена у воћњак, ја у задругу чуват овце, све смо радили углавном, да би сваку малтене другу, трећу ноћ долазили су по мене и водили на испитивање, на премлаћивање и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ова ситуација, када се ово дешава? Кажете, сваку другу ноћ, ово када сте тамо печени струјом, стављали Вас на струју, када је то било?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Датум не знам, знам да је био мислим, почетак дванаестог месеца, до 22.12. сам ја био у Ловасу, значи уназад можда десетак дана, то је било задње, што су ме струјом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тада видели Звонимира Мартиновића?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте њега видели?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Ту ноћ на капији, на капији, да, када су мене доводили, њега су извели ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете, ишли сте у те неке радове. Да ли је то за Вас био принудни рад?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша супруга?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Они су као лакше, ишли су брати јабуке, ишли су тамо сортирати шта ја знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви за то нешто плаћени што сте радили?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па једно време смо добијали неке бонове тамо, да смо могли купити нешто у дућану, основне намирнице, крух или тако нешто, после и то нису дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под којим околностима напуштате Ловас 22.12.? Јесте Ви хтели да изађете из села или се десило нешто друго?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па био сам задње време тамо, на задруги сам изван села на улазу у Ловас чувао, пазили смо на овце, тамо на стоку и шта ја знам и онда замолио сам овог једног што је из Босне, из Бијељине, који је возио пшеницу тамо, када су пљачкали силосе и ово су возили, наводно она војска када је дошла, направили су као неку војну власт, нема више пљачке, нема више, оно узимања без. Оно, имао сам крмачу, имао сам брава, да ја то њему продам и морао сам ићи у општину као са њим да то потпишем, да ударе печат, да он то може превести у Бијељину, он и шогор, наводно по пола купују. Ја сам тражио да ме изведе ван до Шида и онда смо, човек је то направио, по ноћи нас је одвео камионом у Шид, мене и целу обитељ и онда сам прешао преко у Бијељину и после преко Брчког за Хрватску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овај Рамиз кога спомињете у свом исказу, да ли се презива Фехатовић?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се презива овај Рамиз кога спомињете?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не могу се сетити, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли живи и даље у Ловасу тај човек?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Ни то не знам, ја сам у Ловасу био три пута од тих свих догађаја и сада не волим отићи тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите тужиоче.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Јер и он је дечко са стране дошао, ту се оженио у Ловасу, као и ја сам, шта знам ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан, ја сам заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић. Да ли сте морали да будете обележени некако после тог напада?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Имали смо, морали смо белу крпу око руке, на надлактици носити везану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тамо где сте становали, да ли је тамо морало бити неко обележје истакнуто?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Мислим да није, нисмо имали ништа на.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми, ко вам је.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Наводно по причама после које смо чули, да су Срби морали обележавати, да се зна, стављати неку

белу плахту или нешто на, приликом напада, да не би погрешне куће погађали они, а то су све приче које смо чули онако накнадно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, ко је то наредио да Ви треба да носите беле те ознаке, да ли се сећате?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: То Вам не могу рећи, не знам ко је наредио, углавном, речено је да морају имати сви Хрвати имати беле крпе на рукама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми, да ли знате, кажете, јавили сте се после два, три дана. Јесте тада добили радну обавезу, одмах?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то Вама наредио да треба да имате радну обавезу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па, саму радну обавезу наводно је одредио Љубан Деветак, а он мене није упутио на посао директно, већ увек је неко био тамо ко је рекао, ево добио сам трактор, па сам ишао рецимо у задругу превозити нешто и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, у почетку, до тог 17.-ог, шта сте Ви радили, које сте послове обављали?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Био шумарски радник, секач.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажем, до 17.-ог шта су Вам тражили да радите, када сте имали радну обавезу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: До 17.-ог?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па нисам, шта ја знам шта смо радили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте брали кукурузе, помињали сте овце да сте чували, али.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Био је и кукуруз, овце сам ја касније чувао, јер ја сам тек касније отишао на овце, било је брање кукуруза, било је, правили смо неке чардаке тамо у задрузи и тако. Чак смо једно време ишли за господина Деветака рушити и шуму тамо на Илашу и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми, када сте чували овце, јесте их водили на испашу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па пуштали смо их тамо из обора и шта знам, то су била стара кукурузишта, оно њиве и тако смо пуштали по томе и, то је све близу, ништа далеко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте их пуштали на поље где је детелина?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не на то где је било минско поље, већ на другој страни овамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, поменули сте ове људе које сте видели, овај, у том подруму када сте ове деке носили, који су били затворени у подруму Месне заједнице, па сте поменули да сте их сахрањивали. Хоћете нам то рећи нешто о томе?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па ја сам, само оне прве прилике упада она жена Ката што је убијена, мислим Краљевић Јоса или већ не знам ни ја, њих сам сахранио. Остало, 90% сам ишао са екипом и сахрањивао све људе по Ловасу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Значи од тих у општину који су, али нису тамо убијени, развозили су по целом селу, по кућама, по гаражама и чак и у капелици на гробљу су нашли двојицу, тројицу. Већином су сви били измасакрирано, готово непрепознатљиви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али значи.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Чак су неки већ били и усмрдели се, то је било у распаду стање, све зависи ваљда када је ко убијен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте их то купили, рецимо, који су били претходно затворени, када се то дешава?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Само те затворене?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не знам точан датум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то било у исто време када и ове са минског поља носите или је то било пре или после тога?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Тих дана јесте, сада да ли је точно било, знам да сам и на минско поље ишао, да ли сам ишао прије тога или после, тога се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Али углавном, све је то у тим данима било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, када сте ишли на минско поље, због сахрањивања, где су били ти лешеви?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па били су по тој детелини, тако, разбацани, како је ко легао, па смо ми ишли још, бојали се да нема мина, па смо неке везали са ужетом вукли вани и тако, бацали их у камион и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је дотерао ту камион, да ли то знате?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Милан, Милан, Милан, како се презива, «Трнда» су га звали, како се презива.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Воркапић.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Воркапић мислим, да, да.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. марта 2011. године

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, ко је то био одредио да се иде то, да се сахрањују ти са минског поља, да ли се то сећате?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па ја мислим да је био неки, да ли, погрешиху чин, да ли капетан, да ли мајор неко са белим опасачем, углавном, ваљда војне полиције, да је рекао, прво је наводно он спасио те са минског поља, како сам после чуо, да је он рекао да се то сахрани, јер наводно, Воркапић, хтели су да запале тај камион и те мртве и онда је овај рекао, ровокопач ради на гробљу, да се то доведе све тамо да се сахрани, није дао да се спале.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је ископао то са ровокопачем на гробљу, да ли знате?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па чим је тај капетан, војска ради, значи војска је радила. Сада, која војска, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, браниоци.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан, господине Петковићу, Бранкица Мајкић, адвокат бранилац оптужених Љубана Деветака и Милана Девчића. Ја бих имала за Вас неколико питања, нешто ми је остало нејасно у Вашем исказу. Да ли сте Ви пре 10.10. били у селу, јер сте рекли да сте чули да је било село ваљда гађано, па ми је остало нејасно, да ли сте Ви били у селу пре 10.-ог или не?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Јесам, кућа је моја изван села мало, између Опатовца и Ловаса, значи неких 500 метара отприлике до прве куће. То је некада била стара циглана.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Значи били сте, добро.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Значи нисам био у самом селу, већ на периферији само.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: На периферији села, добро. А кажите ми, на дан напада 10.10., са ким сте били у кући?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па покојна мајка, супруга, очух, мислим да је код мене био још и Милан Радмиловић, ако се добро сећам, само мало, само мало, Владо, Владо овај, како се презива.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је био Владо Шалај?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Углавном, била су нека два, три човека код мене.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Владо Бошњаковић или Владо Шалај, јесу можда они били са Вама?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Е, Владо Шалај.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Шалај?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Владо Шалај, да, да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, кажите ми, овај, молим Вас, пре 10.-ог, рекли сте, тог дана били су само цивили, нико од бранитеља. Јесу ли пре 10.10. били бранитељи у селу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па били су ови који су одрађивали као цивилна заштита.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете о томе да ми кажете, када је организована та заштита, јесу ли то биле страже?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да, биле су страже.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Или на други начин?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Страже.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Страже, када су почеле у селу да се формирају?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па, чим су почели напади на Вуковар, почеле су се организовати те цивилне заштите.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ето, прецизности ради, можете ли да кажете месец који је то, када су почеле страже да се држе?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: То не могу тачно рећи када.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У тренутку када почињу страже да се дају у селу, да ли је било било каквих инцидената у Ловасу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли Ви узели учешће у стражама?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не, правио сам друштво, јер ја сам био једно време припадник Збора народне гарде, у почетку оно и сломио сам руку у Вуковару и дошао сам кући на боловање и тако сам се затекао у то време.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је онда познато, овај, је ли постојао Кризни штаб у Ловасу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Јесте.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да ми кажете, када је он формиран?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Исто не знам тачан датум.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не знате? Па ко је био на челу Кризног штаба?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Јосип Милас мислим да је.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, а да ли можете да ми кажете, ето с обзиром да сте били у Збору народне гарде, је ли тај Кризни штаб ловашки био повезан са вуковарским Кризним штабом и како је уопште функционисала та организација кризних штабова и везано и за страже у селу, у каквој је то вези?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па ја не знам како су се они организовали, по којој линији, како, то немам појма.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли постојала радио-станица?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Мислим да је.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли знате?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да је чак била, да сам је видео на млину када сам им тамо правио друштво, долазио код њих тако седети, да сам видео.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесу ли те страже биле формиране по одређеним пунктовима по селу, да ли се знало где се држе страже у селу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па, вероватно се знало, знам да је била код млина, знам да је на неким излазима, тако нешто.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И по Вашој процени, колико је људи отприлике узело учешће у давању стража у том периоду?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: То не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не знате? А да ли знате можда, да ли су били организовани по водовима, или је тај одлазак на пунктове био спонтан?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: То исто не знам, јер кажем, ја нисам сам био припадник тога, тако да не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, питала бих Вас даље, овај, рекли сте данас на питање, ко је држао власт у селу, кажете, па држали су господин Деветака војска, његова «Душан Силни». Када сте говорили о неком воднику који је после и свратио код Вас у кућу и причао са Вашом мајком и видели сте неке људе у каналу поред Ваше куће, да ли сам Вас добро разумела?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли су они били униформисана лица или су то били цивили?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Униформисани.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Каква је униформа њихова била?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Водник који је био код мене, био је од ЈНА униформа.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А ове остале које сте видели?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: А Душко је имао полицијску, само што је мислим да је уместо шапке имао «титовку» на глави.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Али рекли сте да је била колона, распоредили су се и распитивали да ли има минског поља, усташа и тако даље.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да, они су били изван, ту је пашњак, канал иде кроз пола, они су били негде са стране код канала, можда педесет метара од мог дворишта рецимо.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, да ли се сећате, какву су униформу имали?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па, било је свакаквих, било је и маскирних, било је и од ЈНА униформе.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А јесу ли то били «Бели орлови» те које сте видели?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па са педесет метара нисам могао проценити, нити сам видео фаце, нити сам видео ишта.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, онда ме даље интересује, с обзиром да говорите даље, претпостављате, наводно је Љубан издао наредбе везано за принудни рад. Да ли можете да се сетите, ево ја сам забележила да сте Ви возили трактор, чували овце и скупљали мртве, па бих Вас питала конкретно, ко Вам је дао задужење да сакупљате мртве и са ким сте то радили?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па, како ко је ишао, рецимо, мењали су се. Једно време чак је ишао Илија Кресојевић са нама, једно време, чувао нас пушком, једно време је ишао Илија Кресојевић.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је он тада говорио да Деветак то наређује, организује или било шта?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, добро. А можете да ми кажете, с обзиром да сте прецизирали да је овај догађај несрећни који се Вама десио у кући Франчишковића, да се то десило у дванаестом месецу. Да ли можете да се сетите, која војска је тада била у селу, јер сте споменули да су касније дошли Крагујевчани, затим из Бачке Паланке и одакле већ, да ли се сећате у дванаестом месецу ко је био у селу и која је власт тада била у селу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Вратили су се, била је успостављена као војска је направила неку војну управу и шта ја знам, да би припадници «Белих орлова», наводно су отишли на Папук, па су тамо страдали, зато су десетковани назад и онда су ваљда из освете правили те, вратили су нека два, три «Голфа» знам, надимак «Аждаја»; неки ћелави је био, било је ту неких пар. Знам да су ми објашњавали када су ме тукли и када су ме струјом мучили, као да сам, где су ми наредили да пуцам на четнике, јер ја знам ко су четници, да је то часна војска краљевска, да, предавали су ми

повијест уствари мало и тако. Био је Никола тај из Земуна, крупан човек.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, али питам Вас конкретно, Ваша сазнања шта су, када је била војска из Крагујевца, а када је била ова војска из?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Ти који су мене струјом мучили, били су припадници «Белих орлова».

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми, да ли је у то време била војска из Крагујевца ту или из Бачке Паланке, то сте Ви рекли данас?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Мислим да је била из Крагујевца, јер из Бачке Паланке они су били добри, пошто је ту било пуно Мађара, помагали су људима, па су их онда отерали ван, да дођу ови други.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми још, данас сте рекли 18.-ог да сте видели кроз прозор када су, када је колона кренула овај ка пољу детелине где су неки Ваши мештани и страдали тада, па сте рекли да је било више људи него што је било у дворишту, ових који су мучили, који су тукли Ваше мештане, па и Вас, нажалост. Јесу ли се на било који начин разликовали ови које сте видели испред дворишта, у односу на ове који су ту били са Вама у дворишту задруге?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не сећам се, само сам видео када су отворили капију, када су они излазили ван, да је ту гужва, да је ту било више, а ко је како био обучен и по чему, то не могу се сетити.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, опет бих Вас питала врло конкретно, да ли сте било у којој ситуацији присуствовали када би Љубан Деветак издавао било које наређење, упутство, налог, било коме у селу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И само имам још једно питање, можда је то требало још на почетку да Вас питам, да ли сте приметили после 10.-ог тенкове у селу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Тенкове?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Ух то ништа не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не знате?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не знате да је било?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Мислим да јесу били тенкови, да су дошли преко репишта, али кажем, то ми је већ оно, трудим се

двадесет година да потиснем све те слике, тако да то већ, нису ни мени баш све ствари јасне.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан, господине, ја сам Градимир Налић, ја браним Милана Радојчића. Имаћу два, три питања да Вам поставим. Везано за ове догађаје, односно за стражу коју су давали Ваши мештани пре 10.10., рекли сте да сте правили друштво неке. Како су били наоружани ти Ваши другови који су били на стражи? Јесте то видели?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па како, било је свега, било је ловачких пушака, било је, неких лобера, чак један на њих тројицу, четворицу, није било неког наоружања у почетку. Понеки су имали неке аутомате.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је било «калашњикова»?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па било је, али ја мислим да су били врло ретки.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми, да ли знате, од када сте Ви били у Ловасу, када сте то у Вуковару поломили руку, па сте дошли у Ловас, колико је то пре овог догађаја, отприлике?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па шта ја знам, неких можда петнаест, двадесет дана, месец дана, не могу се сетити баш.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте Ви ишли по селу, кажете?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Прије Кирбаја, било је прије деветог месеца.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Пре деветог? Знате ли да су вођени некакви преговори са војском?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па знам да су наводно вођени, то нисам присуствовао, али сам чуо да су вођени.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А знате ли да ли је у Ловасу у то време када су вођени преговори или нешто пре тога, било припадника неких зенги?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Биле су дошле неке зенге па су мештани сами су их отерали, да су завршили негде на Принциповцу или где су, не знам ни ја, пошто је договор био наводно са војском да их неће нападати нико, да неће. Наводно је неки капетан био из Ловаса, тако да је он био веза да се Ловас не дира.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми, молим Вас, колико је било тих зенги које су дошле и када је то отприлике, да ли можете да се сетите и колико су се задржали?

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. марта 2011. године

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не знам точан датум, кажем, било их је негде можда два аутобуса, не знам, не знам точно, тај исти дан су изашли и отишли су.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми, молим Вас, да ли знате за објекат који се зове Сора?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли, хоћете нам рећи, колико је удаљен тај објекат од Ловаса и зашто је он служио у време пре 10.10., да ли Вам је то познато?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Сора?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: То је Опатовачка пустара, ако мислимо на исто.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Радна акција бивша? Да ли је вршена обука тамо хрватских драговољаца или зенги, да ли Вам је то познато?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хоћете да нам кажете, колико је тамо било људи, два, три километра од Ловаса у том центру за обуку?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Точно не знам колико је било људи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па, отприлике, ако је дошло три аутобуса к вама, је ли то дошло после спуштања Соре?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Нисам Вас разумео.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су та два, три аутобуса зенги који су дошли у Ловас, је ли то после распуштања, односно после гранатирања Соре дошло у Ловас или је то пре тога догађаја?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Мислим, мислим да је прије.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Пре тога? Добро, а реците ми, молим Вас, како су била наоружана та три аутобуса зенги, да ли су носили своје лично наоружање са собом?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: То исто не знам, јер кажем, ја сам нисам био.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте их виђали. Да ли је било полиције неке са стране, овај, у Ловасу, у то време? Да ли је било можда из Илока неке полиције?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: То се исто не сећам, не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не сећате, нисте их виђали? Питаћу Вас онда сада, после 10.10., је ли било војне полиције?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: У почетку није, нормално, полиција била је у згради прекопута ове пољопривредне задруге, ове управе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, јесте ли виђали војне полицајце?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не, не до после, пред сам крај, када ће доћи ови из Крагујевца, онда их је било пар, када се та војна власт успоставила.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знате ли да су неки Ловашчани овај били вођени у војне објекте или логоре у Бегејцима, Стајићеву, Митровици? Да ли Вам је то познато?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Знам да су вођени, али када, да ли је било у том тијеку или.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је то могао да их води, да ли сте то видели некада, ову војну полицију тамо?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па не знам, како сам могао видети, када нисмо смели, малтене, главу подићи како треба, а не када је ко, информације, рекла-казала, шушкало се, између људи причало и тако.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Немојте се љутити, овде је, због протеча времена и тако даље, много шта рекла-казала, али овај, Ви сте овде изричити били да овај, данас да војска није могла тако нешто учинити. Зашто сте сигурни да регуларна војска то није могла, одакле Вам тај податак? Ко је био тај водник са којим сте Ви разговарали у Вашој кући? Којој је он јединици припадао, да ли је припадао ЈНА или је припадао некоме другом, каква је имао обележја?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: ЈНА:

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: ЈНА?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Имао је звезду петокраку на капи, био је официр ЈНА:

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, чији су ровокопачи били ови што су сахрањивали људе?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ови ровокопачи на гробљу којим су сахрањивани људи, чије је то било?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: То исто не знам чије је било.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је то било од «Душана Силног» или ловаско или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна чије је било.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: То не знам чије је. Знам да је тај капетан на минском пољу када смо их купили рекао, «немојте их палити, водимо их тамо, ровокопачи раде». Сада зашто, чије је, како је, то је све што знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ево ја ћу само још мало, једно питање о овцама, ово што Вас је питао и тужилац, како сте знали где да пуштате овце а где не? Да ли је постојала нека информација да постоји негде минско поље?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па ми смо, господине, нисмо се могли ни кретати сами без неке пратње, тако да тамо је била смештена војска на тој задрузи и они су нам наређивали, пустимо их ван, тамо је било неко кукурузиште и ту смо их смели чувати.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли вас је неко упозоравао, немојте тамо да пуштате стоку, можда је минирано и слично?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Већином су се играли са нама, пусте ту овце, па их онда морамо ићи ловити по оном блату, па се мало смејуље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, јесу ли постојале некакве дозволе за кретање у селу или изван села?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па то не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате? Реците ми, молим Вас.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Мислим да јесу, мислим да јесу, да се ишло то јављало се тамо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви нисте лично узимали, не знате, овај?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не, ја сам, кажем, изашао са овим човеком из села и у том самом кретању, мислим да је била.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је држао те, да ли су постојали некакви пунктови, да тако кажем, контролни на уласцима и изласцима у село Ловас за то време?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па, колико се сећам, била је бркља тамо код игралишта када се пење у Ловас, ту је некада била војска, то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Када кажете војска, ја Вас молим ако можете да будете прецизнији, да ли је то ЈНА или је то нека друга војска?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Добро, ја кажем војска, оно све, чим је униформисана, наоружана, за мене је војник а, било је, мењали су се стално, било је свакаких.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је то ЈНА или је то неки «Душан Силни» или не знам ко трећи?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Било је и из «Душана Силног», било је, и тај сам Никола, којих се сећам тамо, Драган «Пљока», компанија, неких се сећам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, извините само моменат. Кажите ми, молим Вас, можете ли ми рећи, којој сте јединици припадали у Вуковару?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Како мислите којој јединици?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте припадали некаквој јединици у којој је било још Ловашчана осим Вас? Нећу Вас ја појединачно испитивати, просто мислим, да ли сте припадали некој јединици коју су чинили доста житеља Ловаса и околних села?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па било је, док сам ја био, било је припадника Збора народне гарде, било је «Шакала».

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Која је то јединица била, мислим, Збора?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: То је била 124. бригада тада.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Вуковарска?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Као резервни састав полиције.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Резервни састав полиције?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Тако би требало да буде.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми, како сте Ви постали припадник резервног, причувног састава полиције, где сте то послали? Јесте ли добили легитимацију припадника?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Него?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Тада се оформила, као била у Загребу полиција и онда смо ми овде оформили се уствари, шта ја знам, за резервни састав, неки су ишли на школовање, неки нису.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где сте то оформили, кажете, где је оформљена та јединица?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: У Вуковару.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У Вуковару?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: То на Сори, на Опатовцу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Е то је та јединица са Соре, а ко је Вама био командант?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Мени особно је био Стјепан Радаш.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми, ко је командовао читавом јединицом? То је била Ловашка сатнија, да ли је то била Ловашка сатнија?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Томислав Мерчеп.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Томислав Мерчеп?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми, ко је тада био министар унутрашњих послова Републике Хрватске, да ли се сећате?

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. марта 2011. године

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Ауф, не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је можда то господин Јосип Бољковац?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Мислим да је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала, ја немам више питања, хвала што сте сведочили.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Од бранилаца, изволите.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли можете да нам кажете, где сте седели, какав је био распоред? Рекли сте, два реда клупа. Где сте Ви седели, у ком реду клупа, на којој страни?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Мислим са леве стране, ближе половици, ако сам сигуран, у првом реду, значи од улаза са леве стране.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли можете да се сетите, ко је седео поред Вас?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не знам ни то.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли је још неко имао црногорску капу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Шта да је још неко имао?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли је још неко имао црногорску капу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не знам.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли, нема слике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ће ваљда да се врати брзо.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли бисте могли да нам опишете припаднике «Белих орлова»?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Како мислите да опишем?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па чим кажете «Бели орлови» по чему их препознајете?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па маскирне униформе као специјалци, шта ја знам.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А по чему се разликују од специјалаца?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па имали су маскирне шарене униформе, не ове сиве.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли је још нека карактеристика је постојала?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Нису имали звезду, већ кокарду на капама.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А какве су капе имали?

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. марта 2011. године

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па биле су ове од маскирних униформи, значи не титовке, не, већ ове са шилтом, шилтерице капе.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли сте до сада давали некоме изјаву било где?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Давао сам после изласка оно у Ђорђевићеву у Загребу.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Које? Где сте, пред ким давали изјаву?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: У полицији у Ђорђевићеву.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: То је једина изјава коју сте дали?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Мислим да је једина.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли Вас неко заступа у овом поступку?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, од бранилаца нема више нико. Од оптужених? Изволите.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан, оптужени. Да седнем ја тамо? Добар дан, оптужени Љубан Деветак.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Добар дан.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питао бих сведока да ли се сећа тог 18-ог када ме је видео у задрузи односно у дворишту механичарске радионице, да ли је то било. Не знам сведок докле ме је чуо, питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте поново.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тог 18-ог кад сте ме запазили, непосредно пре изласка или раније?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Како мислите пре изласка? Пре изласка на минска поља или шта?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Пре него што је колона кренула из простора тог механичарске радионице?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Прије свега тога, чак прије оних батињања, кад сте рекли само «Не бојте се, неће бити ништа, ићи ћете брати грожђе».

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи ујутру рано, је ли тако?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Тако је.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала. Немам више питања, имам само приговор. 18-ог нисам држао никакав говор, сведока ја не познам од раније заиста и не сећам се ко га је издвојио, да ли ја или неко други али сигурно је то да никоме ја нисам говорио да било кога

издваја јер нисам имао ту могућност и ја сам се појавио у том дворишту максимално пола сата пре него што су излазили, максимално, ако је и толико. Исто тако имам примедбу, да, униформа је редовна примедба, није ме могао видети никад обзиром да је изашао у децембру месецу 1991. године да је остао још неко време у 1992. онда би вероватно ме виђао. И још једна примедба у кући овог Францишковић Ивице је почео да ради дечији вртић најкасније 20. новембра, нисам сигуран, могу да грешим за два-три дана максимално, тако у децембру не верујем да је могао тамо да буде малтретиран од било кога. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, од оптужених има ли неко питања? Нема нико. Пуномоћник оштећених?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сведок може да нам помене још неког ко је са њим био ангажован на овом сакупљању тела Хрвата убијених у Ловасу?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Шта, да ли се сјећам ко још?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, да, још кога ко је са Вама био радио на том сакупљању тела?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па и Јоса, како се презива, слабо знам презимена тако да. Једно време Јосип Бошњакловић, мењало се, шта ја знам, ишла је екипа, али ја сам био у 90% случајева то знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а ко Вам је показивао места на која сте одлазили а где су се налазила тела?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па ти који су нас водили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то ти, што кажете?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па та војска која је била, чија, не знам ни ја.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Можете ли макар да одредите да ли су они били припадници «Душана Силног», неки мештани, неки резервисти или већ нешто од тога?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па вјеројатно «Душан Силни». Како би знали сваку гаражу, сваку, изван, чак на Јелашу у шуми где су закопани, ко би то знао осим њих који су побили.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате кад је ископан овај ров на гробљу, пре него што сте Ви одвозили тела односно колико дана пре тога и то око тог рова, копања ако можете нешто?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не знам колико је пре дана јер кад смо ми већ почели затрпавати у један ред, копали су други ровокопач је још радио. Кад су ове прве ископали да ли тај дан или пет, десет дана прије не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су тог дана 17-ог поподне односно увече те ноћи док сте се налазили у дворишту задруге, да ли су ови припадници «Душана Силног» или војници уопште који су били ту помињали минско поље?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И само ми реците да ли сте у селу видели спаљене куће и евентуално да ли знате начин на који су оне биле спаљене?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па видео сам спаљених кућа и кад смо купили јер тад смо први пут прошли оно кроз цело село, видео сам из «зоља» су спаљене и шта знам из чега, углавном било је разорених доста кућа.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још нека питања господине Петковићу, реците ми ове цивилне страже до кад су се оне држале да ли то знате?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па не знам точно до када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је дошло.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Углавном су прекинуте прије напада на село, сад колико дана, како, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми је ли Вам познато да је дошло до неке предаје оружја које су имали ови припадници цивилне страже и ако Вам је познато да ли знате коме је то предато?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте на питање једног од браниоца да су били неки припадници зенги у селу Ловас, да су отерани од стране мештана, да ли можете да се изјасните када је то било?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не знам датум тачан, али мислим да је то било оно у почетцима, негде осми месец можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Дуги је то период да би се сећао датума, али мислим да је било осми или девети, осми месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто рекосте да сте учествовали у купљењу лешева ових по разном разним кућама, ја ћу да Вас питам колико отприлике оквирно се сећате да сте скупили лешева?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Ма не знам, точно не знам колико је, али кажем отприлике, како је убијено 70, 80 људи, бар једно педесет сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте скупљали лешеве у гаражи Иве Мађаревића?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте скупљали у гаражи Боже Латас?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кући Иве Кризманића?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па мислим да јесам, кажем у 90% кућа, јер ја не знам ни која је точно чија кућа, а сјећам се за њих пар. За Мађаревића знам, за, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу да Вас питам, овде.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Мислим да смо чак код Мађаревића нашли тог мог кума и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марка Дамјановића.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Ако се добро сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога још се сећате да сте нашли ту?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па мислим да је ту њи било три или четири. Да ли је био тај његов сусјед Францика, да ли, не знам. Сад се не могу сјетит точно гдје је ко био распоређен. А било је један, два, три, четири негдје, све зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу да Вас питам за неке људе да ли евентуално знате да сте их негде видели у овом периоду или евентуално њихове лешеве скупљали. Браћа Дарко и Жељко Павлић?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Њих сам исто сахранио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ове људе видели сем тог дана кад сте их сахранили и пре тога у селу, негде у неком простору, да су?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Они су исто били, браћа Павлић били су затворени ја мислим доле у тој од опћине у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Антон Ђука и Петар Лукетић, да ли знате ту породицу, јесте ли њих негде видели?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Знам их, али не знам исто гдје су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Мислим не могу се свега сјетит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се можда сећате јесте ли њих тројицу негде видели пре него што су страдали?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алојз Кризманић звани Ђура, да ли знате на које лице мислим, од оца Ђуре, 1961.годиште, живео?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Ђукица да, њега смо нашли у капелици на гробље мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре овога да сте видели његов леш, јесте ли га негде видели у селу или евентуално затвореног?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па исто је био мало так с нама у тој колони се кретао, ишао радит мало, он је био мало нак пркоснији па је тако добацавао нешто и, сад да ли је због тога убијен или, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђуро Кризманић звани Ђука од оца Николе, 1960.годиште?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да, да, Ђука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се њега сећате да сте евентуално га видели негде или да сте евентуално његов леш покупили?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Јесмо, кажем њега смо покупили у капелици, Ђукица Кризманић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, мало пре је био Алојз Кризманић, звани Ђуро 1961.годиште, у Товарничкој улици живео, од оца Ђуре, а овај Ђуро.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сте заменили?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Кад сте рекли Ђуро мислим на овог Ђукицу Кризманића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово што сте мало пре причали односило се на овог Ђукицу Кризманић којег Ви зовете Ђукица иначе од оца Николе, становао у улици Владимира Назора, јесте ли на њега мислили јел?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: На тог да Ђукицу, нисам, јер кад сте споменули име мислим да за њега мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми Андрија Девчић да ли сте знали тог човека, да ли сте га виђали у селу и?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Девчић стари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Мислим да је он убијен у подруму своје куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стипо Долачки да ли га знате?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Мислим да смо и њега нашли са Ђукицом у капелици на гробљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми за Стипу Долачког да ли сте га виђали пре овога евентуално у селу или да је био негде затворен или нешто слично?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па исто, мислим чак да је и он био у тој опћини али не, мислим сто посто не могу бит сигуран. Јер сад кад

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. марта 2011. године

ми спомињете рецимо нека имена онда ми се мало слике враћају тако да се сетим неких ликова, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овог Вашег кума сте причали. Фрањо Панџо?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па то је тај Францика, мислим Фрањо Панџо, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли њега звали Францика Сатлак, је ли тако некако?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли њега негде видели, рекли сте да сте га видели у подруму месне заједнице.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Исто затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте после евентуално његов леш скупили или се тога не сећате или?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Исто јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иван Видић? Је ли знате на кога мислим када кажем Иван Видић, `56. годиште, живео у Вуковарској улици?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Познато ми је, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Стевана?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Мислим и он исто да је, не могу се кажем сјетити свих људи напамет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стјепан Лукетић да ли знате ко је то, `40. годиште ако Вам нешто значи ближе у улици Владимира Назора, Адама Рендулића његов неки полубрат?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате на кога се односи.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па кажем нисам ја познавао особно пуно људи, али оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Јосип Јовановић, да ли тог човека сте знали, од оца Антуна, мајка Анка?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Да. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тог човека виђали негде у селу или евентуално затвореног или сте евентуално његов леш после скупљали?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Њега чак и не знам, наводно по причама да је био негде, да смо га покупили да ли у неком шљивику или негдје, али углавном не знам да ли је, ја га препознао особно нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Било је кажем људи непрепознатљивих тотално да се није могло знати ко је, шта је.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. марта 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за овог Звонимира Мартиновића више сведока се изјашњавало да ово што се њему дешавало да је то био 11. месец 1991. године, Ви сте помињали данас почетак 12-тог месеца.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: За кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Звонимира Мартиновића званог Звонка?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Па да ли 11-ти или 12-ти, вјерујте ми ја не знам, ја знам када сам изашао 22.12. сам изашао ван, да су мени још биле красте по рукама од те струје, још сам имао модрице по лицу и шта ја знам оно, тако да ли је у питању сад био крај 11-тог мјесеца или је био почетак 12-тог, то је у дан се сигурно не сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Зорана Кризманића од оца Вида Кризманића?

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Јел пуно Кризманића има, мислим поименце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уреду. Господине Петковићу ја Вам се захваљујем што сте се одазвали да сведочите.

Сведок ЈОСИП ПЕТКОВИЋ: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довршено сведочење. Одјављујемо се са Жупанијским судом у Вуковару.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Бранилац опт. Љубана Деветака, ако могу да замолим веће с обзиром да је крај овог претреса и месеца и да истиче и рок по решењу по ком је притвор последњи пут продужен, да саслуша разлоге одбране и да донесе одлуку којом ће притвор према окривљеном Деветаку да буде укинут.

Значи наводе су идентични и стереотипни разлози из решења у решење без обзира на било какве доказе које пред судом и у овом поступку пред вашим већем се изводе и одбрана је свесна да не можемо да полемишемо са доказним материјалом у овој фази, али с обзиром да су решења таква каква јесу, да се ради буквално о

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. марта 2011. године

наводима оптужнице, можемо да скренемо пажњу да одбрана Љубана Деветака са слободе неће ни на који начин да омета овај поступак и да веће сматрамо треба тиме и да се руководи. Шта је стандард, најкраће неопходно време, када је притвор према Деветаку у питању заиста је остало нејасно јер се ради о готово четири године притвора. Држава је према Деветаку одредила притвор и то у условима који су мимо сваког стандарда и о којима се и јавно говори, значи четири године без довољно простора пре свега за кретање у самом простору, без довољно времена за кретање на ваздуху и уз све то уз стално погоршање здравственог стања. Ја сам и раније указивала да он нема овде адекватну здравствену заштиту и ви сте свесни да он на све прегледа који су препоручени од здравствених установа на које се повремено шаље, чека и по више месеци и да док не буде нове ургенције практично као да је заборављен. Ово води само даљем исцрпљивању окривљеног, поготово у овако осетљивом поступку где наравно треба да дођемо до правде за жртве, али исто тако треба да очувамо и права окривљеног. Буквално овако дуго трајање притвора води ка једној одмазди, казни пре осуде и апсолутно вређа претпоставку невиности овог окривљеног. Ја могу што се тиче даљих законских разлога као посебно тешких околности опет да истакнем да се оне односе на дело као такво, да се ради о објективним околностима, да ово што се наводи у односу на окривљеног Деветака је оно што стоји у оптужници и оно што тек треба да се докаже, а када се ради о притвору као најосетљивијој мери поготово у овој ситуацији када траје толико колико траје, нажалост, да просто суд мора да изађе мало из оквира оптужнице и да прихвати и чињеницу да овде слушамо да је Деветак наводно, да чуо сам да је био главни, па просто негде можемо да прихватимо и то да они не могу да знају друге окривљене који нису њихови мештани. Отишло се толико широко у оптужници да је наводно он сам организовао читав и напад и улазак и стање у селу и тако даље, без обзира што овде имамо безбројну документацију о саслушању сведока, ето и овог месеца, који су говорили о томе како су се добровољци окупљали, када су почели да се јављају, да се окупљају како то практично се није ни знало шта је крајња тачка њихова након што се пријаве Српској народној обнови као странци која се тиме бавила. На крају пракса укидања притвора током главног претреса показала је да су нажалост многи окривљени били у притвору непотребно дуго и заиста нема разлога да у односу на

Деветака постоји сумња да ће он својим бораваком на слободи на било који начин да омета овај судски поступак. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја сам дала у писменој форми предлог за укидање притвора и с обзиром да је колегиница толико опширно рекла због чега и из којих разлога треба укинути притвор, ја би само укратко значи рекла да што се тиче и саме оптужнице и што се тиче доказа у поступку који су изведени до сада, окривљени Петроније Стевановић није доказано да прво се оптужницом не терети, а друго није у поступку доказано да је заиста учествовао у било каквом убиству. Имамо ту који се терете за кривично, значи да су учествовали и на други начин, значи да ли као извршиоци, саизвршиоци, и по оптужници, међутим значи неким притвор није одређен, неким, не мислим ово што сам претходно рекла, значи што се тиче начина извршења кривичног дела, али што се тиче временске казне, значи сви се терете за исто кривично дело, само су окривљени Љубан Деветак и Петроније Стевановић и даље у притвору. Такође треба имати у виду да је тужилац три пута, чак је једном приликом и предложио укидање притвора, два пута се сагласио са укидањем притвора, а од тада до сада значи није било никаквих неких нових доказа који би теретили Петронија, окривљеног Петронија Стевановића, и због тих разлога, треће мислим да он нема начина на који би могао да утиче на сведоке. Ми заправо имамо овде у поступку сваког дана видимо да заправо други учествују да овде се сведоци дају лажне исказе и терете окривљеног Петронија. Мислим да његов боравак на слободи, да се окривљени брани са слободе, не може да утиче на овај поступак да се утврди чињенично стање што се тиче његове одбране, другачије него заправо ја би потенцирала значи да ми имамо овде сведоке који лажно сведоче и терете неосновано Петронија. И стога предлагем значи да му се укине притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ја се противим ових предлозима, овде се пре свега говори о томе како суд даје стално једне те исте разлоге, али и одбрана стално једне те исте разлоге против тих разлога даје, тако да је сасвим нормално што суд понавља или тврди да оно што браниоци износе у тим предлозима, да није основано. Каже се да је рано да се упушта у оцену чињеничног стања, а онда се опет оцењује чињенично стање. Мислим не би се упустио у полемику шта је утврђено, а шта није. Основана сумња постоји, саслушан је

велики број сведока, неки су потврдили наводе из оптужнице, неки имају посредна сазнања, то у овом моменту не може бити битно, има још доста сведока да се саслуша тако да је само битно то да и даље стоје они разлози због којих је притвор и одређен. Што се тиче здравственог стања опт. Деветака, здравствено стање не представља основ да би се неком притвор нити одредио, нити укинуо. Значи разлози за притвор су егзактно утврђени у закону, суд може то да има у виду евентуално само онда кад постоје неки разлози да се притвор укине па да онда и то узме у обзир, а не може само то да цени као разлог да се притвор укине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози за укидање притвора браниоца оптужених Љубана Деветака и Петронија Стевановића, јер још увек стоје разлози због којих је и до сада према њима продужаван притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово данас овде ја не знам зашто се коментарише, није завршна реч да слушамо оцену доказа, довољан је степен основане сумње за ову двојицу оптужених и што још увек стоје разлози због којих смо до сада продужавали притвор.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ, а наставак одређује у дане: 19., 20., 21., 26., 27., 28. и 29. април 2011. године, када је заказано испитивање сведока и то:

за дан 19. април 2011. године – судница 4
МИЛЕ ГАВРИЛИВИЋ
МИРОЉУБ МАРИЋ
ДРАГАН ГРУЈИЋ

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. марта 2011. године

за дан 20. април 2011. године – судница 4
МИЛЕНКО СТЕФАНОВИЋ
МИОДРАГ РАДОСАВЉЕВИЋ
САША СИМОВИЋ

за дан 21. април 2011. године – судница 4
ЗОРАН МИЛИЋ
БРАНИСЛАВ ИСАЈЛОВСКИ
ВЕРОЉУБ МИЛЕТИЋ

за дан 26. април 2011. године – судница 2
ТОМИСЛАВ САВАТИЋ
ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ
СТАНКО ПАРАМЕНТИЋ

за дан 27. април 2011. године – судница 2
РАДИВОЈЕ МОЈСИЛОВИЋ
АЛЕКСАНДАР ДРАГОЈЛОВИЋ
ДРАГАН НИКОЛИЋ

за дан 28. април 2011. године – судница 2
ВИТОМИР ДРАГОЈЛОВИЋ
НЕЋО МАКИВИЋ
БОРИСАВ БОГУНОВИЋ

за дан 29. април 2011. године – судница 2
ЛАЗАР ТАНАСИЋ
РАЈКО ЛОВРИЋ
МИРЈАНА КУКИЋ

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА